

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie w całości wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie F-80/09;
- uwzględnienie w całości żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca je podnosi cztery następujące zarzuty.

1) Pierwszy zarzut: błędne ustalenie okoliczności faktycznych w pkt 29 zaskarżonego wyroku i naruszenie regulaminu postępowania:

- Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi do spraw Służby Publicznej, że ten scharakteryzował fragment zaskarżonej decyzji jako „uzasadnienie” przedstawione przez Komisję i zaakceptował je, chociaż nie zostało ono sporządzone w języku niemieckim i dlatego wnosząca odwołanie wyraźnie go nie uznała. Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył tym samym art. 29 swojego regulaminu postępowania, jak również uchybił przepisom rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958 nr 17, s. 385). Zdaniem wnoszącej odwołanie pkt 29 zaskarżonego wyroku zawiera nie tylko błąd proceduralny, lecz również błędny opis okoliczności faktycznych.

2) Drugi zarzut: błędne przedstawienie zawodu Heilpraktikera w Niemczech

- Zarzuca się, że Sąd do spraw Służby Publicznej przedstawił zasadniczo błędny obraz zawodu lekarskiego Heilpraktikera w Niemczech.

3) Trzeci zarzut: błędne przedstawienie okoliczności faktycznych dotyczących przesłuchania świadka

- Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie przedstawił okoliczności faktyczne, które powinny prowadzić do przesłuchania świadka. Sąd do spraw Służby Publicznej stwierdził błędnie w pkt 20 i 45 zaskarżonego wyroku, że w skardze chodziło o zwrot wydatków dla określonego świadka. Zdaniem wnoszącej odwołanie chodziło jednakże o poświadczenie postępowania w czasie, ponieważ świadek był zatrudniony we wspólnej kasie ubezpieczenia chorobowego dla instytucji Unii Europejskiej.

4) Czwarty zarzut: błędne okoliczności faktyczne przy sporządzaniu wyroku

- Wnosząca odwołanie podnosi w tym zakresie, że pewne oświadczenia stron przedstawione podczas rozprawy nie zostały ujęte przez Sąd do spraw Służby Publicznej w zaskarżonym wyroku i w rezultacie również nie zostały poddane ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2011 r. — Nath Kalsi przeciwko OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Sprawa T-80/11)

(2011/C 103/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dwarka Nath Kalsi und Ajit Nath Kalsi (Agra, Indie) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie R 599/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający słowny element „RIDGE WOOD” dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: American Clothing Associates NV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „RIVER WOODS” i graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „RIVER WOODS” i „River Woods” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 40.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Naruszenie art. 15 ust. 1 i art. 42 rozporządzenia nr 207/2009 z powodu braku dowodów na okoliczność używania wcześniejszych znaków towarowych, jak również naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 z uwagi na to, że podnoszone przez American Clothing Associates fakty nie wystarczą do ustalenia renomy w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 23 listopada 2010 r. w sprawie F-65/09,
Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 lutego
2011 r. przez Luigiego Marcuccio**

(Sprawa T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- stwierdzenie, że dokument przedstawiony przez Komisję podczas rozprawy nie mógł zostać dopuszczony;
- uwzględnienie w całości żądania skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji całością dotychczas poniesionych kosztów;
- ewentualnie, odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia w odmiennym składzie.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 23 listopada 2010 r. Wyrokiem tym oddalona została skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 sierpnia 2008 r., przyjętej w ramach wykonania wyroku Sądu z dnia 10 czerwca 2008 r. w sprawie T-18/04 Marcuccio przeciwko Komisji (niepublikowanego w

Zbiorze), stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu zażalenia na poprzednią decyzję a także zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącego odwołanie określonej kwoty tytułem naprawienia szkody wyrządzonej w wyniku tych dwóch decyzji.

Wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy określonych naruszeń prawa procesowego i materialnego a także naruszenia prawa do obrony.
- 2) Zarzut drugi dotyczy braku właściwości podmiotu, który wydał decyzję, o której stwierdzenie nieważności zwrócono się w pierwszej instancji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy całkowitego braku uzasadnienia, który został podniesiony w pierwszej instancji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy niezgodności z prawem szeregu rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku również ze względu na następujące wady: a) naruszenie przepisów prawa oraz ich błędną i nieracjonalną interpretację i zastosowanie, b) naruszenie zasady *patere legem quam ipse fecisti*, c) przekroczenie uprawnień, w tym w zakresie procedury, d) całkowity brak uzasadnienia.

**Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2011 r. — EBI
Separations przeciwko Komisji**

(Sprawa T-88/11)

(2011/C 103/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EBI Separations d.o.o. (Lublana, Słowenia) (przedstawiciele: adwokat G. Berrisch i N. Chesaites, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji z dnia 10 grudnia 2010 r. oddalającej wniosek potwierdzający skarżącą, dotyczący udzielenia dostępu do decyzji Komisji w sprawie porozumienia o współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym odnośnie mechanizmu finansowego podziału ryzyka (C(2008) 2181) oraz projektu decyzji Komisji w sprawie zmiany do porozumienia o współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym odnośnie mechanizmu finansowego podziału ryzyka (C(2008) 8058);
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.